

Čís. 774.

Odvolání obžalovaného jest přípustno, vyměřil-li nalézací soud, vycházející z mylného předpokladu, že § 186 tr. zák. stanoví dvojí trestní sazbu, trest v mezích sazby, třeba použil výslovně ustanovení § 54 tr. zák., chtěje patrně vyměřiti trest domnělou sazbou vyšší.

(Rozh. ze dne 14. března 1922, Kr I 288/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v České Lípě ze dne 22. září 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podílnictví na krádeži dle §§ 185, 186 a), b) tr. zák. a odsouzen do žaláře na 10 měsíců a nevyhověl odvolání obžalovaného co do výše trestu. Co do přípustnosti odvolání uvedl

v d ů v o d e c h :

Obžalovaný Josef L. podal odvolání do výše trestu a do výroku, jímž mu nebyl povolen podmíněčný odklad výkonu trestu. Nalézací soud ho odsoudil podle § 186 b) druhý odstavec tr. zák. za použití §§ 54 a 55 tr. zák. do žaláře na 10 měsíců, zostřeného třikrát tvrdým ložem. Jest zřejmo, že nalézací soud vycházel z názoru, že § 186 tr. zák. ustanovuje dvojí sazbu trestní, od 6 měsíců do 1 roku a od 1 do 5 let. Tento názor jest mylným, poněvadž přitěžující okolnosti, za kterých lze podle § 186 tr. zák. zvýšiti trest až do 5 let, nelze pokládati za okolnosti přitěžující v zákoně zvlášť uvedené po rozumu § 281 čís. 11 a § 322 tr. ř., ježto zákon neurčuje, jak veliký musí býti peníz, lest nebo škoda, by ospravedlnily zvýšení trestu nad 1 rok, nýbrž ponechává soudu, by uvážil, zda podle velikosti obnosu, lsti a škody jest pachatelé vyměřiti trest delší 1 roku. § 186 tr. zák. ustanovuje tedy jen jednu trestní sazbu od 6 měsíců do 5 let a, ježto nalézací soud vyměřil trest na 10 měsíců, tudíž v mezích zákonné sazby, jest odvolání obžalovaného co do trestu přípustno.

Čís. 775.

Předražování (cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).

Řetězový obchod a pletichy kompenzačním uhlím.

Činnost jednotlivých účastníků kompenzačního obchodu dlužno posuzovati dle obecných předpisů lichevních; pro vinu jich není výlučně směrodatným překročení jednotlivých předpisů výnosů ministerstva veřejných prací, jimiž upraven byl kompenzační obchod uhlím.

Po stránce subjektivní není třeba zjišťovati zvláště vědomí toho, kdož se neoprávněným způsobem vsunul, že činnost jeho přispěje ku zdražení zboží.

Jest věcí volného uvážení nalézacího soudu, zda započtení vyšetřovací vazby vztahuje se též na náhradní trest, uložený pro případ nedobytnosti pokuty peněžité.

(Rozh. ze dne 17. března 1922, Kr I 1018/21.)